

PARAULA I VIDA

75 anys d'amor pels altres

Càritas Espanyola i totes les diòcesis confederades estem celebrant els 75 anys de vida, com diu el lema que resumeix bé la història viscuda: «**75 anys d'amor pels altres**». El Papa Francesc ens

ha enviat al juliol una Carta on diu que Càritas «és un servei que continua en el present i que s'obre al futur amb esperança, sabent veure el rostre de Crist crucificat en tantes persones que pateixen, oferint-los amistat, ajuda i consol».

«Aquest jubileu —segueix el Papa— és una ocasió propícia per agrair al Senyor tot l'amor donat, i també un temps oportú per a discernir, amb la guia de l'Esperit Sant, els camins per a aquesta nova etapa». I indica 3 característiques que no poden faltar en aquest itinerari: «La primera, tenir en compte que el camí de Càritas és el «camí dels darrers». Els pobres i els exclosos són els destinataris privilegiats de l'Evangeli; ells ocupen un lloc preferencial en el cor de Déu, fins al punt que Ell mateix «es va fer pobre» (cf. 2Co 8,9). Però no podem esperar que truquin a la nostra porta, sinó que cal sortir a trobar-los, buscar-ne el seu bé integral i el seu ple desenvolupament, reconeixent-ne la dignitat i els drets». I segueix, «és també un «camí de misericòrdia», ja que aquest és l'estil de Déu, que cerca i s'acosta als més febles per cuidar-los amb compassió i tendresa». Finalment, afirma que «es tracta d'un «camí de renovació», perquè les noves realitats de pobresa requereixen que cuidem tant les persones com la nostra casa comuna, i que estiguem disposats a recórrer les sendes de la cultura de l'encontre i de la caritat, articulant allò que és local amb allò que és global, treballant des dels propers, però amb un horitzó universal» (cf. *Fratelli tutti*, 142). El Pa-

pa també anima les Càritas parroquials, diocesanes i estatal, a «perseverar amb alegria i decisió en les activitats i projectes que porteu endavant a les diòcesis espanyoles, i que s'estenen més enllà de les fronteres territorials, a favor de tants germans i germanes que necessiten la nostra proximitat, amor i solidaritat».

També **Càritas Catalunya** va presentar recentment la **Memòria 2021** de les seves activitats. Des de l'any 2008 fins a l'actualitat vivim una situació de crisi permanent. Primer va ser la crisi econòmica (2008-2015); posteriorment, la crisi dels refugiats sirians (2015); més endavant, la pandèmia de la Covid-19 (2020-2021) i, darrerament, la crisi humanitària provocada per la guerra a Ucraïna. Són situacions que ens han d'interpel·lar per fer una urgent conversió econòmica, social, cultural i també personal. L'acció social de les deu Càritas diocesanes catalanes atén 98.797 llars, on hi viuen 241.864 persones. L'any 2021 ens ha deixat problemàtiques estructurals recurrents, sobre les quals Càritas ha alertat des de fa anys, així com d'altres de noves, com la bretxa digital. Càritas Catalunya demana recuperar una política de consensos en matèria social, que estableixi com a prioritats la garantia del dret a un habitatge digne per a totes les persones, la garantia d'uns ingressos mínims amb un encaix adequat entre l'Ingrés Mínim Vital (IMV) i la Renda Garantida de Ciutadania (RGC), ampliant-ne la cobertura i suavitzant les traves burocràtiques que es donen en l'actualitat; i, finalment, l'establiment de plans d'ocupació específics per als col·lectius més vulnerables. Donem gràcies a Déu per tot el bé realitzat al llarg d'aquests 75 anys d'història de caritat i servei, i a continuar!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Els nois i noies de la diòcesi, vivint activitats de lleure amb valors

Les cases de colònies de la diòcesi estan tenint un estiu intens, acollint grups de diverses edats, que gràcies al suport de molts monitors i amb l'acompanyament de sacerdots en les activitats de pregària i en la gestió de les instal·lacions, creació d'activitats de lleure i de reflexió, s'han dut a terme en diferents torns.

En diferents indrets de la diòcesi, els infants i joves han participat en aquestes activitats per períodes concrets: les cases d'Aina al Principat d'Andorra i de Bastanist a la Cerdanya, amb els al·licients de les excursions muntanyenques, els focs de camp, la pregària a la Mare de Déu, han estat dues de les que han acollit més grups diferents.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Millorar com a éssers humans

La idea clau del transhumanisme pivota al voltant de la noció de millorament (*enhancement*). Aquest concepte inclou, implícitament, una noció de bé, però també d'un arquetip o tipus ideal, per emprar l'expressió de Max Weber (1864-1920). Sense arquetip, és impossible discernir si un ésser millora o no. Aquí, com veurem, rau un dels principals problemes del transhumanisme: la noció de bé que hi ha implícita.

La idea del millorament que està latent en el discurs transhumanista es

concreta en les següents tesis: esdevenir més intel·ligents, més feliços i més forts, mitjançant l'elaboració d'un cos més resistent a les malalties, a l'estrès, o bé per la millora de l'agudesa dels nostres sentits o per la creació de nous sentits. En suma, s'aspira a una versió 3.0 del cos humà.

La millora, però, no és una pràctica unívoca. Es pot millorar en diferents dimensions. No és el mateix una millora muscular o de resistència aeròbica, que una intervenció tècnica per incrementar

la capacitat de retenció cerebral o una reducció del coneixement a un codi materialitzable i transferible a subjectes diferents o a màquines artificialment pensants.

L'ésser humà ha mantingut durant mil·lennis la seva estructura corporal, una estructura que ha estat la resultant d'un llarg procés evolutiu. Modificar aquesta morfologia representa una oportunitat que brinda la tecnologia. No som enfront d'un relat de ficció, sinó enfront d'una realitat que ja ofereix múltiples exemples.

El debat sobre el millorament de l'espècie humana té unes dimensions que transcendeixen el camp pròpiament ètic i assoleix unes dimensions polítiques perquè, en cas que es permetés l'exercici de la plena llibertat en l'aplicació de les biotecnologies en el cos humà, tindria greus efectes en el cos social, en la vida de la polis. De fet, el debat sobre l'abast del millorament humà en l'estructura social i política rep el nom de biopolítica del millorament.

Francesc Torralba, doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

75 años de amor por los demás

Càritas Española y todas las diócesis confederadas estamos celebrando los 75 años de vida, como dice el lema que resume bien la historia vivida: «75 años de amor por los demás». El Papa Francisco nos ha enviado en julio una Carta donde dice que Càritas «es un servicio que continúa en el presente y que se abre al futuro con esperanza, sabiendo ver el rostro de Cristo crucificado en tantas personas que sufren, ofreciéndoles amistad, ayuda y consuelo».

«Este jubileo —sigue el Papa— es una ocasión propicia para agradecer al Señor todo el amor entregado, y también un tiempo oportuno para discernir, con la guía del Espíritu Santo, los caminos para esta nueva etapa». E indica 3 características que no pueden faltar en ese itinerario: «La primera, tener en cuenta que el camino de Càritas es el “camino de los últimos”. Los pobres y excluidos son los destinatarios privilegiados del Evangelio; ellos ocupan un lugar preferencial en el corazón de Dios, hasta el punto de que Él mismo “se hizo pobre” (cf. 2Co 8,9). Pero no podemos esperar que llamen a nuestra puerta, sino que hay que salir a su encuentro, buscar su bien integral y su pleno desarrollo, reconociendo su dignidad y derechos». Y sigue, «es también un “camino de misericordia”, ya que éste es el estilo de Dios, que busca y se acerca a los más débiles para cuidarlos con compasión y ternura». Por último, afirma que «se trata de un “camino de renovación”, porque las nuevas realidades de pobreza requieren que cuidemos tanto a las personas como a nuestra casa común, y que estemos dispuestos a recorrer los senderos de la cultura del encuentro y de la caridad, articulando lo local con lo global, trabajando desde los próximos, pero con un horizonte universal» (cfr. *Fratelli tutti*, 142). El Papa también anima a las Càritas parroquiales, diocesanas y estatal, a «perseverar con alegría y decisión en las actividades y proyectos que lleva adelante en las diócesis españolas, y que se extienden más allá de las fronteras territoriales, a favor de tantos hermanos y hermanas que necesitan nuestra cercanía, amor y solidaridad».

También Càritas Cataluña presentó recientemente la **Memoria 2021** de sus actividades. Desde 2008 hasta la actualidad vivimos una situación de crisis permanente. Primero fue la crisis económica (2008-2015); posteriormente, la crisis de los refugiados sirios (2015); más adelante, la pandemia de la Covid-19 (2020-2021) y, últimamente, la crisis humanitaria provocada por la guerra en Ucrania. Son situaciones que deben interpelarnos para hacer una urgente conversión económica, social, cultural y también personal. La acción social de las diez Càritas diocesanas catalanas atiende a 98.797 hogares, donde viven 241.864 personas. El año 2021 nos ha dejado problemáticas estructurales recurrentes, sobre las que Càritas ha alertado desde hace años, así como otras nuevas, como la brecha digital. Càritas Cataluña pide recuperar una política de consensos en materia social, que establezca como prioridades la garantía del derecho a una vivienda digna para todas las personas, la garantía de unos ingresos mínimos con un encaje adecuado entre el Ingreso Mínimo Vital (IMV) y la Renta Garantizada de Ciudadanía (RGC), ampliando su cobertura y suavizando las trabas burocráticas que se dan en la actualidad; y, por último, el establecimiento de planes de empleo específicos para los colectivos más vulnerables. ¡Demostramos gracias a Dios por todo el bien realizado a lo largo de estos 75 años de historia de caridad y servicio, y a continuar!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Urgell celebra l'Assemblea anual amb Càritas Catalunya

L'Assemblea de Càritas Catalunya, que es va celebrar a Vic el 6 de juliol, va aplegar els equips directius de les deu Càritas amb seu a Catalunya, amb el President de Càritas Catalunya, Sr. Francesc Roig. L'acollida i la reunió de treball va tenir lloc a la sala d'actes del Museu Episcopal de Vic

on els participants van ser acollits per Mons. Romà Casanovas, Bisbe de Vic. També hi fou present a la trobada el Bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Javier Vilanova. D'Urgell hi participaren el Delegat episcopal de Càritas, Mn. Jaume Mayoral, i la Coordinadora general, Sra. Marta Fortuny.

Francesc Roig va informar de qüestions més institucionals de Càritas arreu del territori, i també es va informar acuradament de la situació dels refu-

giats ucraïnesos, així com de la tasca que està duent a terme les Càritas diocesanes i parroquials per acompanyar aquest col·lectiu nouvingut.

Tot seguit, Marta Fortuny, de Càritas d'Urgell, va presentar i va explicitar la Memòria de Càritas Catalunya del 2021 que recull d'una manera

global la tasca de les deu Càritas diocesanes. Resaltant els 368 projectes diocesans que han acompanyat a més de 70.000 persones, on els programes de cobertura de necessitats bàsiques han dedicat 12,2 milions d'euros per atendre les despeses d'ajuda directa.

Aquesta Memòria es presentà als mitjans de comunicació a Vic, tot seguint un projecte de descentralització de Càritas Catalunya arreu del territori.

Confirmacions a Bellver

► **Confirmacions a Bellver, Alp i Llívia.** L'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació dins l'Eucaristia dominical del 3 de juliol, al Santuari de la Mare de Déu de Talló, de Bellver de Cerdanya, al migdia. L'acompanyaven el Rector Mn. Gabriel Casanovas i Mn. David Codina, amb el seminarista Gilbert Bea. Eren 7 els confirmands. Després va dinar amb els sacerdots a la Residència de Maria Immaculada de Tartera (Prats i Sansor) de les Religioses Carmelites de Sant Josep, i va visitar la comunitat de 6 religioses que l'atenen.

Confirmacions a Alp

A la tarda, a Alp va administrar la Confirmació a 7 joves d'Alp i de

Prats, acompanyat pel Rector i Arxiprest Mn. J. Uriel Álvarez i per Mn. David Codina, i encara al vespre va celebrar l'Eucaristia dominical a Llívia i va administrar la Confirmació a 8 altres joves, acompanyat pels dos mateixos mossens.

Confirmacions a Llívia

Després de cada celebració foren tots obsequiats amb el Nou Testament i l'Arquebisbe els demanà que el llegissin, se'l fessin seu, que anessin a l'essencial i fonamental de les seves vides, per trobar força i consol en Jesús que els regalava l'Esperit Sant Defensor.

► **Visita del Cotelengo del Pare Alegre.** Un bon grup de malalts i tres religioses Serventes de Jesús amb alguns voluntaris del Cotelengo del Pare Jacint Alegre de Barcelona van visitar la ciutat de La Seu d'Urgell invitats per l'Arquebisbe d'Urgell, el 6 de juliol. Van ser acollits a la Catedral de Santa Maria per Mn. David Codina i alguns seminaristes, i l'Arquebisbe va explicar-los amb una breu visita, la bellesa del temple del segle

XII. Van celebrar una joirosa i significativa Eucaristia a la Catedral de Santa Maria d'Urgell amb els malalts, les religioses i els voluntaris que els acompanyaven.

Va animar la comunitat del Cotelengo a pregar per la pau i a ser factors de pau, a confiar en la gràcia i la providència de Déu i va subratllar com el missatge del fundador, el Pare Jacint Alegre S.I. i del Cottolengo, és molt bell: viure de la Divina Providència, sense subvencions i sense demanar i acceptar res que sigui fruit d'una petició, realitzant l'amor posat en les obres.

En acabar l'Eucaristia tingué lloc un dinar de germanor i una senzilla festa de germanor als jardins de la Llar Sant Josep. La comunitat agrai l'acollida oferta per les Germanetes dels Ancians Desemparats i lliurà a Mons. Vives un petit obsequi fet a mà pels malalts, com a agraïment. Després van dinar i fer festa a la Residència de Sant Josep de les Germanetes dels Ancians Desemparats.

Les noves *Homilies d'Organyà*: obrint els camins de l'espiritualitat a tots els públics

El poble d'Organyà, on es van trobar les cèlebres *Homilies*, considerat el primer text en català literari que es conserva, torna a convocar el proper 3 de setembre, a la lectura de dues noves homilies de tipus contemporani. Una de caràcter religiós —a càrrec del Bisbat d'Urgell—, i una altra a càrrec de l'Ajuntament, que s'encarrega a un personatge del món literari. És una proposta innovadora que vol transmetre valors i sentit.

Les *Homilies d'Organyà* són, en realitat, un petit quadern de 8 fulls de pergamí (de 175x120/125 mm. aproximadament) que conté, sense cap títol i de forma fragmentària, el text de sis sermons corresponents al període quarrenal. És un quadernet petit, en alguns llocs del pergamí molt afectat pel temps.

Fou descobert el mes de setembre de l'any 1905 per Jaume Miret i Sans —un viatger i estudiós barceloní— en un dels seus viatges pel Pirineu, a la rectoria de l'Església de Santa Maria d'Organyà, i el transcriví i el publicà. Més tard, el manuscrit fou adquirit per la Junta de Museus de Barcelona i avui es conserva a la Biblioteca de Catalunya.

L'any 1997, Martinet va crear la Fira del Llibre del Pirineu... i uns anys més tard, la vila d'Organyà l'assumí, fent-la créixer i adaptant-la als nous temps. D'aquesta manera, l'any 2005, l'Ajuntament d'Organyà encarrega una *Homilia* contemporània, en commemoració de les antigues *Homilies d'Organyà*, impulsant aquest tret característic de la vila: ser un dels bressols del català literari, a tra-

Gna. Margarita Bofarull, homileta 2020

vés dels sermons que un dia es van dictar entre les parets de la Col·legiata de Santa Maria.

El primer homileta laïc fou l'escriptor de l'Alt Urgell Pep Albanell. Tres anys més tard, s'incorporen les «noves» homilies religioses. L'any 2008, Mons. Joan-Enric Vives fa la primera nova homilia, i l'han seguit Mn. Josep M. Ballarín, Mn. Climent Forner, Mn. Manuel Pal, Dr. Francesc Torralba, Mn. Armand Puig, Mn. Antoni Pladevall, Dr. David Jou, Gna. Victòria Molins, l'Abat de Montserrat P. Josep M. Soler, Dr. Pere Lluís Font, Mn. Benigne Marquès, Gna. Margarita Bofarull, i Dr. Jaume Padrós. L'homileta d'enguany serà Vinyet Panyella, actual Presidenta del Consell Nacional de la Cultura i les Arts, escripto-

ra i poetessa, amb una dilatada carrera en l'àmbit cultural i polític: ha estat entre d'altres tasques, Directora de la Biblioteca Nacional de Catalunya i Diputada al Parlament de Catalunya.

El proper cap de setmana, doncs, en un acte que tradicionalment compta amb l'assistència de Mons. Vives, es llegiran les dues noves homilies, en el marc de la Fira del Llibre del Pirineu, una fita cultural de primer ordre a Catalunya, en la que durant tot el cap de setmana, una vintena d'editorials mostren les darreres novetats i centenars de llibres es reparteixen per les parades de dessota dels carrers coberts del barri antic de la vila d'Organyà, amb activitats de lleure, trobades d'escriptors amb el públic.

Visita Pastoral a Les Avellanes i Santa Linya

L'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives va realitzar una Visita Pastoral als quatre nuclis del municipi de Les Avellanes i Santa Linya el 2 de juliol. Anava acompanyat del Rector, Mn. Alfons Velásquez, i el Diaca adscrit, Mn. Antoni Baldomà, i durant tota la jornada l'acompanyaren l'Alcaldesa, Il·lma. Sra. Lídia Ber, i els sis regidors del municipi. També va visitar la comunitat de Germans Maristes del Monestir de les Avellanes, on van dinar. També visità el nucli de Vilanova de la Sal on molts fidels s'havien agrupat per rebre'l i celebrar junts l'Eucaristia. Li mostraren les obres de resta-

ració realitzades i les que manquen per fer. Salutà la comunitat de Germans Maristes jubilats i els qui atenen l'Hostatgeria de les Avellanes amb el seu

Superior, el Gmà. Ramon Llansana, a l'antic monestir de Santa Maria de les Avellanes.

Ja a la tarda, visità Tartareu i hi celebrà l'Eucaristia, després de ser rebut a la plaça del poble, que conserva la casa del Senyor i vestigis del seu noble passat. Després de la missa visità detingudament el Centre d'Interpretació amb les autoritats.

A totes les misses celebrades es va pregar pel repòs etern del seu anterior Rector, Mn. Ermengol Donisa, que havia mort el diumenge anterior als 86 anys d'edat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 1,17-19 / Sl 70 / Mc 6,17-29]. Martí de sant Joan Baptista, decapitat (s. I), venerat a Sebaste; santa Sabina, mr.; sant Adelf, bisbe.

30. ■ Dimarts [1C 2,10b-16 / Sl 144 / Lc 4,31-37]. *Lleida i Urgell*: □ Sant Lluís de França; sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. IV), patró de Vilafranca del Penedès; sant Fiacre, ermità, patró dels botànics i jardiniers; santa Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).

31. ■ Dimecres [1C 3,1-9 / Sl 32 / Lc 4,38-44]. Sant Ramon Nonat, rel. mercedari, dels primers, captiu a Algèria, card., patró de Cardona; sant Nicodem, amic i seguidor de Jesús; sant Aristides, abat.

SETEMBRE

1. ■ Dijous [1C 3,18-23 / Sl 23 / Lc 5,1-11]. *Lleida*: Sant Lleïr, bisbe. *Sant Feliu de Llobregat*: Beat Josep Samós i Elies, prev. i mr. *Urgell*: Sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria; sant Artur,

mr.; santa Anna, profetessa; sant Llop, bisbe.

2. ■ Divendres [1C 4,1-5 / Sl 36 / Lc 5,33-39]. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Íngrid, verge dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob).

3. □ Dissabte [1C 4,6b-15 / Sl 144 / Lc 6,1-5]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música; santa Basíllia, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sà-

dal, mr. *Tortosa (ciutat)*: □ Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons la tradició, a la Catedral de Tortosa el 1178, patrona de la ciutat de Tortosa.

4. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 9,13-19 / Sl 89 / Flm 9b-10.12-17 / Lc 14,25-53]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalia de Palermo, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

Diuenge XXII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Quan et conviden ves a buscar el lloc darrer»

L'orgull el tenim ben arrelat en el nostre interior; si ens mirem bé ens n'adonarem. Jesús critica clarament a l'evangelista el cercar els primers llocs, el voler ser els més importants: *Quan algú et convidi a un dinar de casament, no et posis al primer lloc. És la tendència normal, buscar sempre els llocs millors, ser a primera fila. Més aviat quan et conviden ves a ocupar el lloc darrer... I d'aquest exemple Jesús en treu un principi general: Tothom que s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.* La imatge de banquet ens fa pensar en el Regne de Déu: per entrar-hi el que cal és fer-se petit, no creure's just. El mateix Déu humiliarà el qui vol exaltar-se i exaltarà amb un veritable honor aquells que cerquen el lloc més humil. I Jesús passa en la paràbola de l'actitud ambiciosa fonamentalment egoista a un altre aspecte d'aquesta actitud que busca la contrapartida en els favors que fem. Per això diu Jesús: *Quan fas un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics.* Per què? Doncs perquè aquests també ens convidaran; serà un intercanvi de favors, perquè són persones benestants. Però l'amor no pensa en possibles compensacions; per això el premi es concedirà en la resurrecció: *Més aviat quan facis una festa, convidi-hi pobres, invàlids, coixos i cecs.* No busquis els poderosos, sinó els senzills, els humils, els que no tenen res: això és el que val davant Déu. Trobem la mateixa idea en la primera lectura: *Sigues modest en tot el que facis... com més gran ets més humil has de ser. Déu que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils.* Aquest és el camí. Només així ens podrem acostar a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel, als justos que ja han arribat a terme, a Jesús, que és humil i benèvol de cor. La humilitat és un camí que no valora el món però és el camí de Jesús, el camí de Maria, el camí que porta als primers llocs allà on realment és important: en la vida que dura sempre.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

(Sir 3,17-20.28-29)

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dona esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor.

Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

▶ Salm responsorial (67)

R. *Instal·làreu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.*

Que s'alegrin davant d'ell els justos, / que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, / celebren davant d'ell el seu triomf. R.

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dona casa als desemparats, / allibera els captius i els enriqueix. R.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per refer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família. / Instal·làreu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinai, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjaner de la nova aliança.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç

(Lc 14,1.7-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convidi a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden ves a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic, puja més amunt." Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.» Després digué al qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convidi-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic

(Eclo 3,17-20.28-29)

Hijo, actúa con humildad en tus quehaceres, y te queerrarán más que al hombre generoso. Cuanto más grande seas, más debes humillarte, y así alcanzarás el favor del Señor. «Muchos son los altivos e ilustres, pero él revela sus secretos a los mansos». Porque grande es el poder del Señor y es glorificado por los humildes. La desgracia del orgulloso no tiene remedio, pues la planta del mal ha echado en él sus raíces. Un corazón prudente medita los proverbios, un oído atento es el deseo del sabio.

▶ Salmo responsorial (67)

R. *Tu bondad, oh, Dios, preparó una casa para los pobres.*

Los justos se alegran, / gozan en la presencia de Dios, / rebotando de alegría. / Cantad a Dios, tocad a su nombre; / su nombre es el Señor. R.

Padre de huérfanos, protector de viudas, / Dios vive en su santa morada. / Dios prepara casa a los desvalidos, / libera a los cautivos y los enriquece. R.

Derramaste en tu heredad, oh, Dios, una lluvia copiosa, / aliviaste la tierra extenuada; / y tu rebaño habitó en la tierra / que tu bondad, oh, Dios, / preparó para los pobres. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 12,18-19.22-24a)

Hermanos:

No os habéis acercado a un fuego tangible y encendido, a densos nubarrones, a la tormenta, al sonido de la trompeta; ni al estruendo de las palabras, oído el cual, ellos rogaron que no continuase hablando. Vosotros, os habéis acercado al monte Sión, ciudad del Dios vivo, Jerusalén del cielo, a las miríadas de ángeles, a la asamblea festiva de los primogénitos inscritos en el cielo, a Dios, juez de todos; a las almas de los justos que han llegado a la perfección, y al Mediador de la nueva alianza, Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 14,1.7-14)

Un sábado, Jesús entró en casa de uno de los principales fariseos para comer y ellos lo estaban espionando. Notando que los convidados escogían los primeros puestos, les decía una parábola: «Cuando te conviden a una boda, no te sientes en el puesto principal, no sea que hayan convidado a otro de más categoría que tú; y venga el que os convidó a ti y al otro, y te diga: "Cédele el puesto a este". Entonces, avergonzado, irás a ocupar el último puesto. Al revés, cuando te conviden, vete a sentarte en el último puesto, para que, cuando venga el que te convidó, te diga: "Amigo, sube más arriba". Entonces quedarás muy bien ante todos los comensales. Porque todo el que se enaltece será humillado; y el que se humilla será enaltecido». Y dijo al que lo había invitado: «Cuando des una comida o una cena, no invites a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a los vecinos ricos; porque corresponderán invitándote, y quedarás pagado. Cuando des un banquete, invita a pobres, lisiados, cojos y ciegos; y serás bienaventurado, porque no pueden pagarte; te pagarán en la resurrección de los justos.»